

1866-04-21

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Paris

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Emneord:
Familieliv

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen takker Carl for et brev og glæder sig over, at han i ham nu også har fået ikke blot en søn, men også en fortrolig ven. J. C. Jacobsen lover at skrive til ham hver søndag, mens han er i udlandet.

TRANSSKRIFTION

Carlsberg Løverdag Aften d 21 d. April 1866

Kjære Carl!

Uagtet jeg anseer det for at være rigtigt og tjenligt for os begge, at vi saalidt som muligt dvæle ved Fortiden og udelukkende rette Blikket paa det Nærværende og Kom-mende føres min Tanke dog med uimodstaaelig Magt tilbage til de sidste uvurdeerlige Timer, jeg tilbragte sammen med dig og jeg føler Trang til endnu engang at takke dig for den ærlige Frimodighed og aabne Fortrolighed, hvormed du besvarede og gjengældte min. Jeg gjenfandt i denne Time, hvad jeg længe havde troet at savne i en kjærlig Søn og fik hvad jeg i Grunden aldrig har havt: en fortrolig Ven. Jeg har det tillidsfulde Haab, ja, jeg kan sige: den faste Tro, at denne Lykke aldrig skal blive mig berøvet og styrket med dette Haab og denne Tro vil jeg faae fornyet Kraft til at bære Livets Prøvelser med Taalmod og Resignation og til at kjæmpe mod det Onde i mig som Skjæbnens Ugunst har udviklet. Og ligesaalidt som jeg nogensinde vil kunne glemme denne Time, ligesaalidt vil den kunne udslettes

af din Erindring og den vil ogsaa for dig være til Velsignelse paa din eensomme Vandring fjernt fra Hjemmet.- Hjemmet! ja, dette Ord kan desværre ikke for dig have denne skønne, melodiske Klang, det burde have, men naar du seer det i Afstand, vil du dog sikkert deri see ikke saa lidt, som vil virke velgjørende paa dit Sind og sætte dig istand til at glemme eller dog tilbagetrænge Erindringen om det der helst bør glemmes: Skyggen. Lad os haabe, at naar du atter betræder det, da vil Skyggen være svagere og Lyset klarere!_____

Hvorledes vi have det i dette Hjem er sikkert dit første Spørgsmaal. Jeg kan sige: Gudskelov over Forventning. Din Moder har været paafaldende Rolig; hun føler sig øiensynligt lettet ovenpaa den foregaaende Spænding og Uro og befinder sig ogsaa psykisk meget vel.

Jeg selv har havt noget vanskeligt ved at holde mine Tanker samlede, de svæve bestandigt ned til Korsøer, hvor jeg blev gaaende ved Bolværket indtil Dampskibet, som førte dig bort, forlod Havnen og forsvandt i Mørket. Styrmanden med hvem jeg talte, forsikrede mig at I havde god Medbør og at Søen var

rolig undtagen en Timestid mellem Kl 2-3. og at I vilde være i Lübeck Kl 9 næste Dag. Et Par Reisende, som næste Morgen kom til Korsøer fra Lübeck, sagde ogsaa at de havde sovet rolig hele Natten, saa at jeg haaber du har havt en god Overfart. Jeg har heldigviis fuldt op at bestille med Forberedelser til Bygningsarbejderne og i Riigsraadet og Forsvarscomissionen, men naar jeg sidder Hjemme ved Skrivebordet eller Tegnebrædtet har jeg endnu ofte en knugende Følelse af Tomhed som ofte bringer Taarer i Øiet. Værst er det naar jeg jevnligt seer ind i dit Værelse, men jeg kan dog ikke lade være at besøge det x) Jeg befinder mig forresten fuldkommen vel. Jeg skal i Regelen skrive dig til hver Søndag. Dog, det gaaer nok over, naar vi have havt Breve fra dig og derved ledes til i Tanken at følge dig paa dine Vandringer paa Boulevards og i Louvre, til Rue des Bouloi og Puteaux. osv. - Din Moder, som har begyndt at skrive til dig, har nok sagt dig at Fru Rotwitt Geheimeraad-inde, Enke efter Konseilspræsident R.) er i Paris. Du kan sikkert faae hendes Adresse hos Gesandt-skabet. Det er en vakker, meget dannet Kone, jevn, ligefrem og venlig, som du vil have megen

Fornøielse og Gavn af at omgaaes og hun vil ogsaa være glad ved at see dig og tale med dig om Rom osv. Forsøm det ikke! Hvis du ikke kan skjule for hende, at dit Ophold bliver af længere Varighed, maa du helst sige, at du og jeg i Stilhed have talt om en Forlængelse af Reisen, som sandsynlig men ikke have villet tale derom til din Moder for at lette hende Afskeden. - Før hun reiser hjem, maa du sige mig hvad du har sagt hende for at vi kunne rette vor Tale derefter naar vi mødes med hende. - Jeg sender ikke Creditiv til Kønigswarter for det første saalænge du har Penge nok, da jeg først vil tale med Gjedde om hvormeget en ung Mand behøves. - Det var godt dersom du kunde føre en Kassebog over din Udgift, men det vil maaskee falde dig for vanskeligt. I saa Fald maa du, som jeg, indskrænke dig til at notere de væsentligste Udgifter og hver Uge en bestemt Dag Søndag f. Ex eftertælle din Kassebeholdning for at see hvormeget du har forbrugt. Ogsaa

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

maa du i Hotellet forlange din Regning til hver Løverdags Aften og betale den. Det er Regelen og ellers kan man ikke huske om man har faaet hvad der staar paa Regningen. Feiltagelser finder ikke sjældent Sted. Og nu Farvel, Kjære Carl! Herren være med dig! Imorgen eller Mandag venter jeg dit Brev.
Din hengivne Fader Jacobsen.

XX 21/4 66
C.M.

Carlsberg Lørdag Aften
d. 21de April 1866.

Kjære Carl!

Naar jeg anser det for at være rigtigst og
hjulst for at begynde, at vi skal lidt sammen
med det sociale og indvirkende
og alle delene som det Hæmsende og Sammen
fandt min Tante dog med iensadhaadig Maad
tilbage til de gamle iensadhaadige Tider,
jeg tilhørgte sammen med dig og jeg fandt
det ender engang at kalde dig for den adlige
Lørdagstid og aaben Lørdagstid. Iensad
de hermede og gjengjældte min. Jeg gjengjældte
i den Tids Tid jeg længe fandt lovet at
sammen; en kjærlig Tante og det fandt jeg i Gennem
aldrig for fandt: en fastholdt Maad. Jeg fandt
det lillebilledet fandt, ja, jeg fandt sig: den
faste Tante, at den kjærlig aldrig skal bli
min hermede og gjengjældte med alle fandt og
den Tante mit jeg fandt forvint Tante til at
den Tante fandt og med Carlsberg og adlige
nations og til at gjengjældte med det Tante i min
den Kjærligst Agtelse for indvirkende. Og lige
saa lidt som jeg engang med min glæde
den Tante, ligeledes mit den Tante indvirkende

af din forindring og den mit agter for mig
mere til Nødsigtelighed end din uanfæmle Hæ-
dering fjæret for Jænnest. - Jænnest! ja,
dette Ord kan det være ikke for mig som
den Hænnest, ualadige Hænnest, at hinde Jænnest,
men naar du sees det i Affand, mit den dag
fjæret den for ikke for lidt, som mit miske
nalgjærende som det Gind og fette mig istant til
at glemme alles dag tilhørgelse forindring
som Jænnest den Jænnest hæs glemme: Hænnest.
Lat at Jænnest, at naar du alles behænder det,
da mit Hænnest naar Jænnest og Lænnest Hænnest!

Jænnest mig Jænnest det: dette Jænnest er fænnest
dit første Gænnest. Jænnest kan sig: Gænnest
naar Jænnest. Den Maden Jænnest
gænnestende rølig; Jænnest sig ænnest
lænnest ane Jænnest Jænnestende Gænnest og
Uo og behænder sig agter Hænnest meget mal.
Jænnest Jænnest Jænnest meget nænnest end at Jænnest
min Cænnest Jænnest, da Jænnest behænnest
end til Hænnest, Jænnest jeg blev gænnest med
beholdet indtil Jænnest, som første mig
best, fænnest Jænnest og fænnest: Hænnest.
Hænnestend med Jænnest jeg lalle, fænnest
mig, at Hænnest god Hænnest og at Jænnest naar

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

solig
antagen maaske en Censur af uellen 2-3.
og at H mildt naar: Lübeck 29 9 uste dag.
Hr Jas Laurids, som uste Mønstre som
Korsfarer fra Lübeck, sagde ogsaa, at Hr Land
samt soligt John Matten, som at jeg saar
du Jas samt en god Omsejls. - jeg Jas Jeltz.
mit faldt og at bestille med Læberedder
Ejendigt arbejdsom og. Lige med og Læberedder.
censur, men naar jeg sidde Gamma
med Krimelæder eller Engelskædet som jeg and
ofte en Engelskædet Læder af Censur som ofte
bringet Casus i Rind. Mand er det naar
jeg jansuligt saa ind: Dit kommer Manden,
men jeg kun dog ikke lade naar at bestige
det. 4) Dag, det gaar nok an, naar mi
Jas samt lærer fra dig og drømt lade det
i Censur at følge dig som din Mandriges
som Boulevard og: Louvre, til Rue des Boulev
og Tuileries. - Din Madas, som Jas
begjætt at Rind til dig, Jas nok fast dig
at Lou Rokvill (Gaspardadind, faldt efter
Læberedder R.) er: Paris. Din Cas
sittat som Læder Advant som Jansuligt.
Det er en mætte, meget dæmt Læder, jans,
Læder og mætte, som din mit Jas mig

4) Hr Laurids mig Jansuligt samt Mandriges med. Jeg Jas: Læder som dig
som Censur.

